

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. София, 09.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Красимира Желева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8758** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, от процесуалния представител на директора на Дирекция „ИТ” - С., против Решение от 04.07.2013 г., постановено по НАХД № 23224/2012 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 116–ти състав. С решението е отменено, издаденото от касатора наказателно постановление (НП) № 22-2205010/28.09.2012 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 1 500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за извършено нарушаване на чл. 415, ал. 1 от същия кодекс.

Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон. Излага доводи, че неправилно СРС е приел, че са налице съществени процесуални нарушения при съставянето и издаването на АУАН и НП, които видят до незаконосъобразност на НП и са основания за неговата отмяна. Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди изцяло НП, като законосъобразно и правилно.

В съдебното заседание редовно призован касаторът се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призован, не изпраща представител. Представя подробни писмени бележки от 12.12.2013 г., с които оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Административнонаказателното производство за установяване на административното нарушение, извършено от [фирма] по спазване на трудовото законодателство е започнало по повод постъпила жалба от М. С.. Във връзка с това на 04.09.2012 г. била извършена документална проверка по време, на която е установено, че дружеството [фирма] не е изпълнило даденото му предписание, визирано в т. 12 от протокол за проверка от 15.12.2011 г., тъй като не са представени писмени доказателства за изпълнение на същото. Предвид това било констатирано, че [фирма], в качеството му на работодател е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като не е изпълнил даденото му задължително предписание в рамките на определения от контролните органи срок, който е изтекъл на 16.01.2012 г.

При така установеното въззивния съд е приел на базата на събраните писмени и гласни доказателства, че АНО правилно и законосъобразно е санкционирал дружеството [фирма] за извършено нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като не е спазил задължителното предписание на контролния орган във връзка със спазване на трудовото законодателство, а именно: да изплати дължимите дневни пари за командировки в страната за периода от 18.02.2008 г. до 09.08.2011 г. на работника М. С. в посочените срокове. Съдът обаче е констатирал, че при съставянето и издаването на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до незаконосъобразност на обжалваното постановление и се явяват основание за неговата отмяна.

Касационната жалба, подадена от процесуалния представител на директора на Дирекция „ИТ” – С. е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Обосновал е правен извод, че при съставянето и издаването на АУАН и НП са допуснати нарушения на процесуалните правила посочени в чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗАНН, тъй като е установил разминаване в дата, на която се твърди, че е открито нарушението. Приел е, че същите са съществени, тъй като пряко засягат правото на защита на наказаното лице и възможността му да разбере при какви обстоятелства точно е извършил нарушението и кои са фактическите положения, които следва да оборва.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, единайсти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното

решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Доводите изложени в атакуваното съдебно решение са неправилни, тъй като може да се направи обоснован извод, че разминаването в датата на извършената проверка и съответно на констатиране на нарушението се дължи на техническа грешка. Видно от съдържанието на АУАН и НП е, че е посочена и правилната дата на констатиране на нарушението, а именно 04.09.2012 г. Тази дата е посочена и в протокола от извършената проверка, който е връчен на нарушителя на същата дата. Необосновано решаващият състав на СРС е приел, че е нарушено правото на защита на нарушителят, тъй като от протокола става ясно, че на 29.08.2012 г. е направена проверка на място в офиса на [фирма], като е дадена и допълнителна възможност на представляващия дружеството да се яви и представи документи в Дирекция „Инспекция по труда” на 31.08.2012 г., с който да докаже, че е изпълнил дадените му предписания с протокол за извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, който му е връчен на 15.12.2011 г. Последното се установява от съдържанието на призовка по чл. 47, ал. 1 АПК, връчена на 29.08.2012 г. Относно мотивите изложени в атакуваното решение, че датата на съставяне на АУАН – 31.08.2012 г. предхожда дата на извършване на проверката – 04.09.2012 г., следва да се отбележи, че в случая АУАН е съставен след извършване на първата проверка на 29.08.2012 г. и в дадения от контролните органи краен срок за представяне на документи. Предвид това може да се направи извод, че АУАН е съставен в рамките на проверката, а контролните органи от своя страна са посочили като дата на констатиране на нарушението, датата на предявяване на АУАН на нарушителя, с което е дадена допълнителна възможност да докаже, че даденото предписание е изпълнено.

В разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ е предвидено наказание, имуществена санкция в размер от 1500 до 10 000 лв. за неизпълнение на задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство. В процесния случай административно наказателната отговорност, възниква от момента, в който изтече даденият от контролния орган срок за изпълнение на предписанието. В настоящия случай безспорно се установява, че към момента на извършване на проверката не са представени документи, от които да е видно, че предписанието е било изпълнено в определения за това срок до 16.01.2012 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 04.07.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 116^{-ти} състав, по НАХД № 23224/2012 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Дирекция „ИТ” - С., Наказателно постановление № 22-2205010/28.09.2012 г., с което на [фирма], в качеството му на работодател е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 1 500 лева, за извършено нарушаване на чл. 415, ал. 1 КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.